

WARNA PRASNA
OF
EASY LESSONS
IN
ORTHOGRAPHY.

—*—
විද්‍යා මාලාව.

BY REQUEST
OF
RAHUPALA ABEYAKOON JAYESUNDER
HERAT BANDAR ESQUIRE

Printed and published
BY
N. A. Abeyewardene

GALE:

PRINTED AT THE LANCOPACARA PRINTING PRESS

1864.

ERRATA

Preface. line 7 from top
for in to read.....into.

මරද හරි ගැ ස සි ම.

පිටි... පෙළ... වරද නිවරද.

1	4	ප්‍රශ්න	ප්‍රශ්න:
11	22	උමතු	උමතු
17	11	අකුරක්	අකුරක්
19	14	ගම ස	ස
22	11	වචනන	වචනන
29	10	ගියහුද	ගියහුද
31	3	ජිවත්	ජිවත්

විචිත්‍රිකාව.

නොහොත්

ප්‍රාණාසාරය සුවසේ ඉගැනීමට

සාදන ලද මුල් පොත.

'රජයේ පාఠාලය අධ්‍යයනයට ජනප්‍රියතර
හෝරන් බැඳීමට' මැතිතුමන් වහන්සේ

වෙනුවෙන්

අවිච්චි ගස්වා ප්‍රසිද්ධ කළේ

නිකුලස් ඇලින් සන් දේ

අධ්‍යය වර්දන විසින.

1912

PREFACE.

This little work entitled "Warnaprasna" is published on catechitical system with the view of facilitating the little children in their initiation of letters; and, the recital mode of some of its subjects is to impress its useful lessons more closely in to their tender memory. Therefore it is recommended that every child be supplied with one of these little books and made thoroughly versed with its contents. If this course be pursued he will not only acquire a perfect knowledge of the Singhalese letters but will attain a correct idea of the nature of Páli and Sanscrit literature, thus helping him to prosecute on his scientific studies.

Teachers of the young are therefore advised to occupy this little work a place among their other books adopted for a course of reading and to form each portion of it a descriptive daily lesson.

ප්‍රභූතයා, භූතයා මෙ මුත්තයා ද එ
න ශාසන ඉගන ගන්නා ලද රුවන්ට සුව
සේ දැනගැනීම පිනිස පලමුවෙන් ප්‍රශන
කොට දැක්වීමෙන් සැකවින් ලියා අවිච්චි
ගැස්වීමට දෙන ලද්දේය.

තවද මෙහි සමහර කරුණු නැවත
නැවත පෙන්වීමෙන් ගත් ඒ මාගේ උත්
සාහස යහපත්ලෙස හඟවා දීම පිනිසය.
ඒනිසා අකුරු පුහුණු කරණ සියළු ලම
සි විසින්ම මේ පොත් එක එක රැගෙන
නැවත නැවත භාවිතා කරණ ලද්දේ
නම් පිරිසිදුව සිංහල අකුරු ඉගැනීම
සහ එහි පාලි සංස්කෘත යන ශාසනවල
තනිස මදක්දුර වැටහෙනවා පමනකුත්
නොව වැඩිදුර ඉගැනීමට ඉතා උපකාරී
වේමය.

සලින් සිංහල උගන්වන නැනවත්
යහපත් ඇදිරුවරුන්විසින් වෙන පොත්
කියවන අතරම මේ එක එක පොතකැහි
ත්ගත්වා මුලපටන් එක එක කාණ්ඩය දව
ස්පතා කියවා හේරුම් කරදී උගැන්විය
සුදාබවත් වැඩිදුර ඒත්තුගතයුත්තේයි.

ව ඡේ ප්‍ර ඥා ය.

ප්‍ර ඥා මා වා දී නාං ප්‍ර ඥා
භෙ ද කා සු ග තාං ම යා,
වි ද්‍යා තී හි සු ප්‍ර වි ඥා යං
ව ඡේ ප්‍ර ඥා: ප්‍ර ලී ඛ්‍ය ක්‍ය.

න මො භ ග ව ක්‍ය.

සව සති සි ඛි මි.

ආසත්‍ර නොහොත් අකුරු
ඉගැනීමේ උත්සාහ වඩන ලබයිනි.
නුඹලා පලවුකොට කියන
පොතට හෙවත් හෝඩියට අසරි
වුල් අකුරු කියක්ද?

එහි මුල් අකුරු පන සක්ක* එනම්—
(The Alphabet)

අ	ආ	ඉ	ඊ	උ	ඌ	ඍ	ඎ	ඏ	ඐ
එ	ඵ	ඹ	භ	ච	ඡ	ඣ	ඤ	ඦ	ඨ
ක	ඛ	ග	ඝ	ඞ	ඟ	ච	ඡ	කි	කු
ට	ඨ	ඩ	ඪ	ණ	ත	ඵ	ද	බ	න
ප	ඵ	බ	භ	ම	ය	ර	ල	ව	ශ
ඡ	ස	හ	ල	†	•	‡	:		

* දැනට වැඩිකොට ව්‍යවහාරව තිබෙන්නේ මුල් අකුරු පනහයි — නමුත් නවයේ අකුරු තුනක් කියා තිබෙන්නේ — එනම්.

- 1 'අඪි ව්‍යුකාර'ය නොහොත් 'ව්‍යු ඛි ඡු' වස.
- 2 'ඡ්භවාමුලිය' ය.
- 3 'උපධමෝගිය' ය.

මෙහිත් 'ව්‍යු ඛි ඡු' වට සමහරු 'සහිස්ඡිත' අකුරයයි නමක් කියති. ඒ නුගත් ව්‍යවහාරයකි. නවදී ඒ අකුරු සටහන් බංගාලාඤ්ඤාදී පොත්වල තිබෙන හැටි පිලිවෙලින් මෙසේය. ~~ඡ~~ † × ‡
 † • ඛිඡු වට 'අනුසාර' යයි කියති.
 ‡ : ඛිඡු දෙකට 'විසජ්ඣනය' ය 'විසභී' ය යන නම් දෙක කියති.

එහි සවර ගෙවත් ප්‍රාණාකාර කියක්ද?
දහගනරක් (14) ය. එනම්
(The Vowels)

අ ආ ඉ ඊ උ ඌ ඍ ඎ ඏ ඐ එ
ඒ ඓ ඔ ඓ

එහි සවර කියක් ලක්ෂ්‍ය? නොගොත්
ඔබ්බෙය ලුහුඬුකොට මාත්‍රා *වකට වැඩි
ය නැද කියත්ව ඔනැද? පහක්ය. එනම්
අ ඉ උ ඍ ඎ

කියක් ගුරුද? නොගොත් ඔබ්බෙය දිසි
කොට මාත්‍රාදෙකකට වැඩිය නැද කිය
ත්ව ඔනැද? නව යක් (9) ය. එනම්
ආ ඊ උ ඍ ඎ ඒ ඓ ඔ ඓ

සවර නොගොත් ප්‍රාණාකාර කියත්
නේ මොකද?

සවර 14 රම හුදකලාවම (නතිශම)ඔබ්බෙ
කරත්ව ගෙවත්කියත්ව පුළුවන් ගෙගිත්
මෘතාකාර සංඛ්‍යාතවූ ගෙවත්ප්‍රාණාකාර
ර නැතුව කියත්ව බැරිගෙගිත් 'මලකුරු'
නම්ලත් කයත්තපවත් 'විසඟි' (බිත්දුදෙ
ක)කෙලවර කොට ඇතිබැඳප්‍රාණාකාර ඔ
බ්බෙකරත්ව ප්‍රාණය දෙනගෙගිත්දැයිසනා
දී අනිවිඳෙන් ප්‍රාණාකාරයෝ යයි කියති.

* මාත්‍රාවක්නම් ඇසිරියගෙලන පමනය.

ව්‍යජනාකාර ගෙවත්භාත්‍රාකාර කීයක්
ද? තිස්ගයක් (36)ය. එනම්.

(The Consonants)

ක ඛ ග ඝ ඞ ච ඡ ජ ඣ ඤ ඥ
ච ජ ඣ ඤ ඥ ජ ඣ ඤ ඥ
ජ ඣ ඤ ඥ ජ ඣ ඤ ඥ
ඣ ඤ ඥ ඣ ඤ ඥ ඣ ඤ ඥ : :

එහි වැටියෝ කීදෙනෙක්ද?

වැටියකට අකුරු කීයක්ද?

වැටිපහය(5)වැටියට අකුරු (5)ය. එනම්.

ක ඛ ග ඝ ඞ , මේ පහ (5)ක—වැටිය
ච ඡ ජ ඣ ඤ ඥ, මේ පහ (5) ච—වැටිය
ච ජ ඣ ඤ ඥ, මේ පහ (5) ච—වැටිය
ඡ ඣ ඤ ඥ, මේ පහ (5) ඡ—වැටිය
ඣ ඤ ඥ ඣ ඤ ඥ, මේ පහ (5) ඣ—වැටිය

එහි සිව්ල ගෙවත් අලු අකුරු කීයක්ද?

ධනිත ගෙවත් මහප්‍රාණ අකුරු කීයක්ද?

වභීනන අකුරු කීයක්ද?

‘සිව්ල’ අකුරු දහ යයි (10)

මහප්‍රාණ අකුරු දහ යයි (10)

“වභීනන අකුරු පහ යි (5)

එනම්.

සිඵල. ධනිත. වර්තන.

ක	ග	බ	ඝ	ඛ
ච	ඡ	ජ	ඤ	ඤ
ට	ඪ	ඨ	ඩ	ඪ
න	ඳ	ඵ	ඬ	න
ප	ඹ	ඵ	භ	ම

‘අනතසඵ’ අකුරු කීයක්ද?

‘ඵ’ අකුරු කීයක්ද?

‘අනතසඵ’ සතරක්ය.

‘ඵ’ සතරක්ය. එනම්.

අනතසඵ. ඵ.

ය	ශ
ර	ඡ
ල	ඝ
ව	භ

ඵ යන්න වැඩිකොට වැඩිහැර කොට
නැතද? එහිපාලි * දෙකිහි සහ වේද
සංසකෘතයෙහිත්ය.

* නුමුත් පාලි ව්‍යාකරණයෙහි ‘ල ඵාන
මව්සෙසා’ කියනලදී—ලකාර ලකාරය
ත්යේ වෙනසක් නැතැයි, යනුය.

විනදු(0) විසඟී(3) යන අකුරු දෙක(2) කෙසේ වෙන්ද?

ඒ අකුරු දෙක අයත්ත ආදී තනි ස්වරයක් කෙරෙන්නේ නොවන අතර උපරි ස්වරයක් දක්වා ඇති ස්වරයකින් බැහැරව කෙරෙන්නේ යෝග්‍ය පරිද්දෙන්ම ක්‍රියා කිරීමට ඉඩ ඇත.

තනි ස්වර	අ	ආ	ඉ	උ
කෙරෙන්නේ	අ	ආ	ඉ	උ
ස්වරයක්	කං	කාං	කීං	කීං
න කෙරෙන්නේ	කා	උකා	ඉරි	ඉරු

මෙසේ යෙදෙන යෙදෙන පරිද්දෙන් ද තහනම්

යළියා ඒමුල් අකුරු පනහ(50) කෙසේද? හේ මෙසේය.

අ	ආ	ඉ	උ	උ	උ	උ	උ	උ	උ
ඒ	ඒ	ඒ	ඒ	ඒ	ඒ	ඒ	ඒ	ඒ	ඒ
ක	ක	ක	ක	ක	ක	ක	ක	ක	ක
ච	ච	ච	ච	ච	ච	ච	ච	ච	ච
උ	උ	උ	උ	උ	උ	උ	උ	උ	උ

† පණ කුරු සහිතව

මෙකී අකුරු ශබ්ද කරණ කල්හි
 ඉපදීමට ස්ථානාදී කීයක්වෙද්දී?
 තුනක්ය. එනම්.

- (1) 'ස්ථාන,ය හෙවත් උගුරආදිඉබමිය.
- (2) 'කරණ,ය හෙවත් උපකාරී තැන්ය.
- (3) 'ප්‍රයතන,ය හෙවත් උගුර හැකිලි වි
 මාදී උත්සාහ යයි.

ඉතින් (1)ස්ථාන හෙවත් අකුරු උපදින
 ඉබමි කීයක්ද? අටක්ය (* 8)එනම්.

- කණ්ඩ ය හෙවත් උගුර ය (1)
- තාලු ය හෙවත් තල්ල ය (2)
- මුඛි ය හෙවත් මුදුන ය (3)
- දනන ය හෙවත් දත් ය (4)
- මභව ය හෙවත් මොල් ය (5)
- නාසිකාය හෙවත් නාස ය (6)
- උ ර ය හෙවත් පසුව ය (7)
- ඒ හ්‍රා ය හෙවත් දිව ය (8)

එහි කණ්ඩිභදී හෙවත් උගුර ආදී යෙහි
 උපදින අකුරු කවරහුද?

* 8 කීවුන් 'ඒ හ්‍රා මුලිය,, ය දිව මුලම
 උපදින නිසා 9 යයි හැඟේ.

දිව ස්ථානයක් වන්නේද? වෙයි.

• මේ බිඳවු ගැර සියළුම අකුරු දිව ඇති කල්හිම ප්‍රවෘත්තාවේ—එසේ නැති කල්හි නොහැකිවේ— මේ නිසා දිවත් එක් ස්ථානයක්වෙයි—

(2) කරණ ගෙවත් උපකාරීන් කීයක්ද? ඒ කරණ නියමය මෙසේය. එනම්.

ඉ ජ ච ජ ජ ක්‍රි ස්‍ර ය ඉ, තල්ලේ උපදිනමේ අකුරුවලට දිවමැද 'කරණ' වේ. සා සා ට ට ට ට ට ට ට, මුදුනේ උපදිනමොවුන්ට දිවඅග ලඟ 'කරණ' වේ. ශ ශ ට ට ට ට ට ට ට, දත්වල උපදින මොවුන්ට දිව අගම 'කරණ' වේ— සෙසු සියළුම අකුරුවලට සවකීය ස්ථාන ම කරණයෝ වෙති—

(3) ප්‍රයත්නය කෙසේද?

එය දෙයාකාරය—එනම්.

අභ්‍යන්තර ප්‍රයත්නය, (ඇතුළු උත්සාහය) (1.)

විශේෂ ප්‍රයත්නය, (පිට උත්සාහය) (2.)

එහි අභ්‍යන්තර ප්‍රයතනය කී ආකාරද?

සහර ආකාරයි. එනම්

‘සංවෘතතාව’ය හෙවත් ‘ගැඹුරුවා කියන,
බවය.

‘විවෘතතාව’ ය. හෙවත් ඉඩඇර කියන
බවය.

සෘෂ්ටිකරණය, සහෙවත් සෘෂ්ටිකොට ‘කියන
බවය.

‘ඊශ්වර සෘෂ්ටිකරණය, හෙවත් මදක් සෘෂ්ටි
කොට කියන බවය. එහි

‘සංවෘතතාව’ ය (ගැඹුරුවාකීම *) කොසි
අකුරුවලටද?

අයත්තව පමණය.

‘විවෘතතාව’ ය මුඛය ඇර කීම කවරකටද?

ආයත්තආදී සවරයන් හා

ග ම ස හ, යන උාණාකරයන්ටයි.

එ ම, දෙකට ඊටවඩා මුඛය ඇර කීම වේ

එ මා දෙකට ඊටත් වඩා මුඛය ඇර කීම වේ

ආ යත්තව ඊටත් වඩා මුඛය ඇර කීමයි

‘සෘෂ්ටිකරණය’ (ගැඹුරුකියනබව) කවරකටද?

එ වර්ගාකරයන්ටයි. එනම්.

* ගැඹුරුවාකීම නම් මුඛය නැර කීමයි.

කඩගසඛවච්ඡේකිසැ
වයඛච්ඡේකිසැ
පච්චඛමායනමොච්ඡන්වසි.

ර්ශෝසප්‍රාථමික(මදක් ගපා කියනබව)
කවර අකුරු වලවද?

ය ර ල ව, යන මොච්ඡන්වසි.

බාහ්‍ය ප්‍රයත්නය කී ආකාරද?

ඒ ආවාකාරයි. එනම්

‘විවෘතකණ්ඩිකා’ වය ගෙවත් උගුර
ඉඩආරකියනබවයි—

‘නාදනුප්‍රදනනාව’ ය ගෙවත් නාදය
මදක්දෙන බවයි—

‘අසොභනාව’ ය ගෙවත් සොභාවදුබවයි
අප්‍ර ප්‍රාණනාව’ ය ගෙවත් ප්‍රාණය
දුබවයි—

‘මහප්‍රාණනා’ වය ගෙවත් ප්‍රාණය මහත්
බවයි—

‘සංවෘතකණ්ඩිකා’ වය ගෙවත් උගුර
ගකුඵ්වා කියන බවයි—

සොභ වනනා’ වය ගෙවත් සොභාව
ආති බවයි—

‘උභමනා’ වය ගෙවත් උනුහුම්බවයි—

එහි විවෘතකණ්ඩිකාදී තුන ගෙවත් උ
ගුර ඉඩආර නාදය මදක්දී සොභාව අ

වුකොට නියත්ව ඕනෑ දොස ඇතුළද?
ඒ මේ අකුරුය එනම්.

ක ඛ ජ ට ඩි ක ඵ ඵ ඵ ශ ඡ ස : X 卍

අලු ප්‍රාණබව කොසි අකුරුවලටද?
ඒ මොවුන්ටයි. එනම්.

ක	ග	ඛ	, .
ච	ජ	ඤ	, ය
ට	ඞ	ණ	, ර
ත	ඳ	න	, ල
ප	ඛ	ම	, ව

මහප්‍රාණ බව කවර කවද? ඒ මොවුන්ටයි.
එනම්. බ ස ජ ඤ ඩි ඵ

ඵ ඩ ඵ ඵ ශ ඡ ස ග.

සංවෘත කඤ්චිතාදී ගෙවත්, උගුර ග ක,
ඵවා නාද දී ඝොෂාව ඇතුළු නියත්ව ඕ
නෑ කොසි අකුරුද? ඒ මොහුය. එනම්.

ග ස ජ ඤ ඞ ඵ ද ඩ
බ භ † ය ර ල ව ග.

උභ්‍යුක්තාව (උතුහුම්)බව කවර අකුරුව
ලටද? ඒ මොවුන්ටයි.

† බිත්දුව අවිවෘත මුඛයෙන් උච්චාරණ
යකිබැවින් සමහරු බ්‍යවසැසි කරත්. ඒ
බ්‍යවසැසරයන්ට මුත්බිත්දුවට ගර්නෑත.

බ	ඔ	ඊ	කි
ධ	ඪ	ඵ	ඹ
ඵ	ඹ	ඹ	ඹ
ඹ	ඹ	ඹ	ඹ

කයන්හ පටන් ළයන්හ කෙලවර කොට ඇති අකුරු කයනුපෙලයනාදීන් කියනු ලබන්නේ කෙලෙසද?

අයන්හ ආදී පිලිවෙලින් සවර දහහත රටද 'අනුසාර' 'විසඟි' හෙවත් (ං) මේ බිණුවද, (ඃ) මේ බිණු දෙකද, පරකොට ඇති අයන්හට ද, කයන්හ ආදී ළයන්හ අන්ත කොට ඇති බසචනාසර ආරූපී (නැගු) කල්හි ඵකපෙලටඅකුරු දහසය (16) බැගින් පෙලවල් 34 වෙති.

ඵ මෙසේය.

අ	ආ	ඉ	ඊ	උ	ඌ	ඍ	ඎ
ක	කා	කී	කු	කූ	කා	කා	කා
ඵ	ඵ	ඵ	ඵ	ඵ	ඵ	ඵ	ඵ
ක	ක	ක	ක	ක	ක	ක	ක
බ	බ	බ	බ	බ	බ	බ	බ
ඹ	ඹ	ඹ	ඹ	ඹ	ඹ	ඹ	ඹ
ඹ	ඹ	ඹ	ඹ	ඹ	ඹ	ඹ	ඹ

ර රු රී රි රූ රූ රා රාa රා රෘ
 රෙ රෙ රෙ රො රං රූ
 ල ලා ලී ලී ලූ ලූ ලා ලාa ලා ලෘ
 ලෙ ලෙ ලො ලො ලං ලූ
 ව වා වි වි වූ වූ වා වාa වා වෘ
 වෙ වෙ වො වො වං වූ
 ශ ශා ශී ශී ශූ ශූ ශා ශාa ශා ශෘ
 ශෙ ශෙ ශො ශො ශං ශූ
 ෂ ෂා ෂී ෂී ෂූ ෂූ ෂා ෂාa ෂා ෂෘ
 ෂෙ ෂෙ ෂො ෂො ෂං ෂූ
 ස සා සී සී සූ සූ සා සාa සා සෘ
 සෙ සෙ සො සො සං සූ
 හ හා හී හී හූ හූ හා හාa හා හෘ
 හෙ හෙ හො හො හං හූ
 උ උා උී උී උූ උූ උා උාa උා උෘ
 උෙ උෙ උො උො උං උූ

හලානන නොහොත් අල් කරණවා

අල්අකුරු කියන්නේ මොකද?

ඉාණ සමර නෑතිබවට කරණ සලකුණ
 ට අල්කරණවා යයිකියති. නවද උච්චාර
 ණයට හෙවත් කීමට පහසුලෙස පාලිසං
 ඝකෘතාදී ව්‍යාකරණ යෙහි සවර සහිත
 කොට ව්‍යජනාසමර දක්වා අකාරය උච්
 චාරණය පිනිසයයි යනාදීන් දක්වාතිබේ

සංයෝගය ඒ සවිරය අභක්කලවන ගැහ
මට ඒ සලකුණු පෙරසිටිකර තිබේ.

නුවුත් මේ සර රහිත * බ්‍යජනයෝස
හි කායසියත් පැමිනිවිට හිතටගත්තත් එ
සේමය— එසේ අල්සලකුණු කලපසු අල්
අකුරුයයි කියනු ලැබෙත්.

ගැමඅකුරුම අල්කරන්නේ එකලෙසම
ද? නැත. එනම්.

ක් ය ඩි වි ජ් ක් වි ඩි ශ් ත් වි ඩි ත්
ජ් බි මි ය් ඊ ල් වි ශ් ඡ ස් හ් ඳ්.

සංයෝගයෙහි එබඳු ගල්අකුරක්ක
ලවරඇති ශබ්දවලට ගලානන ශබ්දයෝ
යයි කියනු ලැබෙත්.

අකුරුයෙදීම කෙසේද? ඒමෙසේය.
අච් කර ජ්ද ඩන ගච් චක ඉන
ඛල ජල නඛ මද ශර ඊශ ගණ
කුඡ පච යම සම සෘණ ඝන තච ඵල
රජ හර එක චර දශ බණ ලය පණ
මෙසේ යොග්‍ය පරිද්දෙන් දනනු.

බ්‍යජනයන් සංයෝග ගෙවත් බැඳ
නකල්හි තිබුණු රූපමෙන් බැඳෙන වාදී
නැත. සමහර තැන තිබුණු රූපයට ඉතා
වෙනස්ව බැඳෙනවාය.

* පණකුරු නැති.

එනම්. බුද් — ධ, බුධ . පසු — ච. පච.
 කචි — ධ, කචි. ශාන් — ය, ශාන්ත.
 සචි — ච, සචි . චන් — ර, චන්ද. ආජ
 ඤ, ආඤ. ධර් — ම, ධර්ම*. ආර් — ය, ආර්ය.
 ආර්ඤ — ර, ආර්ය. යන් — භ, යන්ත.
 පන් — ච, පන්ච. මෙසේ යෙදෙන යෙ
 දෙන පරිද්දෙන් දැන ගනිත්වා

(The Pure Sanscrit sentence.)

අමිශ්‍රපාඨ

නමොදශදීගනනනාපයනිනනලොකධා
 තු ප්‍රතිභිත සච්ච බුධ බොධ සනතායනි
 ශ්‍රාවක ප්‍රභාසක බුධෙභොහ නිතානාග
 ත ප්‍රතප්‍රත් පනෙනහස:

(The Mixed Singhalese sentence.)

මිශ්‍රපාඨ

සචි පාප ක්‍ෂයකලාච්චි තථාගතයන්චහන්
 සේච මම නමස්කාර කරමි.

උන්චහන්සේද, උන්චහන්සේ විසින් වද
 ලාච්චි පරම ගම්හිර නවලොකොතකර ශ්‍රී
 ස ධර්ම රත්නයද, උන්චහන්සේ සේ

* මුඛ, මුඛ, සමගර තැන්වල මෙසේද
 යෙදී තිබෙයි — හෙද යොග්‍යයි.

අමොය්‍යපුද්ගලමහසංඝරත්තයද, ජ්විතා
නතය දක්වා ම ම සරණ කොට යෙමි.
උත්වහන්සේගේ සරණගියා වූ සඤ්ඤා
සවර්ණ ලෝකයට ගියාහුය — නිකෙලයි
වූ උත් ව හ න් සේ මා නිරන්තර යෙන්
රකෂා කෙරෙවා.

නමොවුධාය.

පාලිභාෂාවට අයිති අකුරු කීයක්ද? ගත
ලිපි එකක් (41) * ය. එනම්.

(The Pure Páli Alphabet)

අ ආ ඉ ඊ උ ඌ ඵ ඹ
ක ඛ ග ඝ ඞ ජ ඣ ඤ ඞ
ච ඵ ඞ ඵ ඹ න ඵ ද ඛ න
ඵ ඵ ඛ ග ම
ය ර ල ව ශ ජ ස හ ජ *

* මොද්ගලායන ව්‍යාකරණයේ ග්‍රහණ
එ, ඔ, කාරදෙකක් සමග ගතලිපි තුනක්
යයි දක්වන ලදී—නුමුත් සංයෝගයෙන්
පෙරවු එ, ඔ, දෙකකි සිතූ නෙක්හි ග්‍රහණ
යේ මෙන් කියනු ලැබෙත් යයි කියා ති
බෙනගෙයිත් මේ අවිරුඬයි.

එහි සවර ආදිය කෙසේද?

එහි අයත්ත ආදී ඔසන්න කෙලවරකොට සවරයෝය. එයින්. අ, ඉ, උ, යන මොහු ග්‍රහවරයෝය. සෙස්සෝදිසියෝය එ, ඔ, දෙක කෙවලවද ගෙවත් තනියම ද බැඳෙන සහිතවද සංයෝග * යෙන් පෙරවූකල්හි සමගරනැත්හි ග්‍රහවරයෝ මෙන් කියනු ලැබෙත්—එනම්.

‡ එනම්, ‡ සෙසොන,
 ඔවෙයා, සොනම්,
 යනාදී ක්‍රමයෙන් දනගුණ.

බැඳෙනානුරුතිස්සනක් (33) වෙති එනම්. ක බ ග ස ච ජ ජ ක්‍රියා
 ට ඩ ඩ ස් ණ ත ට ද ඩ න
 ට ට බ භ ම
 ය ර ල ව ස හ ල ට.

* සංයෝගනම් අකුරු දෙකක් බැඳීමයි † මෙහි 'එනම් ඔවෙයා' දෙතැන බැඳී අකුරු දෙකට පෙරවූ ගුරු වූ තනි එ, ඔ, දෙක නැදකියවෙනබවයි.

‡ 'සෙසොන 'සොනම්' දෙතැන්හිද බැඳෙන සහිතවූ එ, ඔ, දෙකද නැදකිය වෙත බවයි.

එහිදී පෙර සේම වගී පහ (5) ය එනම්.
 ක බ ග හ ඩ මේ (5) ක වගීය
 ච ජ ජ ඤ ඤ මේ (5) ච වගීය
 ට ඩ ඩ ජ ණ මේ (5) ට වගීය
 න ට ද ඩ න මේ (5) න වගීය
 ප ට බ හ ම මේ (5) ප වගීය

සෙසු ක්‍රම පෙර සේම යෙදෙන යෙදෙන
 පරිද්දෙන් දැනගනු.

තවද මෙහි කියන්නට ඕනෑ ආකාර කෙ
 සේද? ඒ මෙසේය.

බ හ, ජ ඤ, ඩ ජ, ට ඩ, මේ දසය
 ධනිතයෝය හෙවත් මහත්‍රාණ අකුරුය.
 එහිත් අනිත් සියළුම අකුරු සිරිලයෝය
 හෙවත් අලු අකුරුය.

ක බ, ච ජ, ට ඩ, න ට, ප ට, ස,
 යන මොහු අසොභ යෝය.

ග හ ඩ ජ ඤ ඩ ඩ ජ ණ ද ඩ න
 බ හ ම ය ර ල ව හ ල යන මොහු
 සොභ වන නයෝය හෙවත් සොභා සර
 යෝය,

• මේ බිත්දුව සොභා සොභ විවුක්තය.
 අයත්ත ආදී සවර අට (8)ම සොභා
 සොභ වලට සාධාරණ යෝග්‍ය යුතු බව
 සඳහන් වන්නේ එසේමය.

තවද ඒ සවරයෝ යම්යම් ගාත්‍රාක්ෂර
යකටසමබන්ධව වෙසෙත්ද බහු බහුතා
සමානවෙත්. ඔවුන්කෙවලව(තනියම)ප
වතින කල්හි අඤ්ඤාවත් 'සීඵල, ගෙවත්
අල්ප අකුරුතා සමානවෙත්

මෙතෙකින් සංකෙෂප කරමි.

තවද, දසවිධ බ්‍යජන නාම කෙසේද?
එනම්. 1 'සීඵල, ය 2 'ධනිත, ය.
3 'දීඝ, ය. 4 'රසස, ය. 5 'ගරුකා, ය.
6 'ලහුක, ය. 7 'නිගග්ගිත, ය.
8 'සමබන්ධ, ය. 9 'වච්ඡිත, ය.
10 'විමුතත, ය. — යනමේ නාමයෝහි.
මෙසේ පාලියේ උච්චාරණ විධි යෙදෙ
න යෙදෙන පරිද්දෙන් දනගුතු.

(The Pure Páli sentence.)

ශුඬපාලිපාඨ

නමොතසසභගවතො

අරහතො සමමා සමබුඬසසී.

සොසො තථාගතො අරහං සමමාසමිච්ච
ධො, තංඛොපනභගවනනං මයංසරණං
ගච්ඡාම, ධම්මම භික්ඛුසංඝම.

බුඬං සරණංගච්ඡාමි
ධම්මංසරණංගච්ඡාමි
සංඝං සරණංගච්ඡාමි

දුතිය මිසි බුඩං සරණං ගච්ඡාමි
 දුතිය මිසිධම්මං සරණං ගච්ඡාමි
 දුතිය මිසිසංඝං සරණං ගච්ඡාමි
 තතිය මිසිබුඩං සරණං ගච්ඡාමි
 තතිය මිසිධම්මං සරණං ගච්ඡාමි
 තතිය මිසිසංඝං සරණං ගච්ඡාමි

තසසංඛාපන භගවතො

ඵ්වං කල්පාණං කීර්තිසද්දෙ අබහුභග
 තො, ඉතිරිසොභගවා අරහංසමමාසමු
 ඛො විජ්ජාචරණ සම්පන්නො සුභතො
 ලොකවිදු අනුභවො පුරිස දම්ම සාරථී
 සන්ථාදෙවමනුසසානං මුඛොභගවා
 සොමං ලොකං සදෙවකං සමාරකං ස
 බුහමකං සසසමණ බ්‍රාහ්මණං පජංසද
 වමනුසසං සයං අභිඤ්ඤය සච්ඡිකන්ථා
 පවෙදෙසි.

තං භගවන්තං සරණං ගච්ඡාමි
 තං භගවන්තං සීරසා නමාමි
 තං භගවන්තං අභි පු ජ යාමි

මයං චම්භ නදෙව නිමමිතා න බ්‍රහ්මනි
 මමිතා නකෙනචි නිමමිතා අපිචම්භකම්ම
 සසකා කම්මයොති කම්ම බන්ධු කම්ම
 පටිසරණං යං කම්මං කිරිසසාමකල්පාණං
 වා පාපකංවා තසසද්දයාදිභවිසසාමාති.

මමවි මුනිසරණ.

සවනීය සිංහලව ගෙවත් එව්වට අයිති මු
ලේ අකුරු කීයක්ද? තිහක් (30) ය එනම් ;

(The Pure Singhalese Alphabet.)

අ ආ ඉ ඊ උ ඌ ඵ ච් ඡ ඣ ඤ ඞ
ක ග ජ ට ඩ ණ න ද න
ප බ ම ය ර ල ව ස හ ළ

එහි 'සවර' ගෙවත් පණකුරු ආදිය කෙ
සේද?

එහි අයත්ත ආදී ඕයත්ත කෙලවරකො
ට අසය (10) පණකුරු ය ගෙවත් ප්‍රාණ
කරයෝය - එයින්,

අ ඉ උ ඵ ඞ, මේ පහ (5) ලුහු ය.
ගෙවත් ග්‍රහවාකරයෝය.

සෙසු පහ ගුරුහු ය ගෙවත් දීඝි අකර
යෝය.

කයත්ත ආදී විස්ස (20) ගතකුරු ය ගෙ
වත් ගාත්‍රාකරයෝය.

අකාරාදීන් පෙරතසින් උපදින තැන් දහ
ගණනි.

නවද මෙහි පෙළෙන් ගැඹුරින්
කෙසේද? මෙසේය.

අ ආ ඉ ඊ උ ට ට ට ට ට ට ට
ක කා කී කී කු කු කෙ කේ කො කෝ
මේ ක්‍රමයෙන් උසන්නදක්වා පෙළවල් ද
ගනව (19) යන් ඇතිවෙති.

මෙහිමත් අඩුවැඩි ගෙවත් මාත්‍රාවෘද්ධි ගා
නි කෙසේද? එනම්.

අයත්තව මාත්‍රාවෘද්ධිකලකල්හි
ඇ ඇ, රූප වෙති—

එ දෙක නතිකරද ගාත්‍රාකර ආරූපී ක
ල්හිද ලුහු ගුරුවෙත්.

මාත්‍රා අඩු කිරීම නම් මෙසේය.

0, මේ බිත්දිවකියවීමෙන් පංගුවක් අඩු
නාම, ග, යන රූපවේ. එකල්හි 'රංග' ය
නාදිනන්හි 'රග' කියාද 'බගගර' යනාදි
යදවෙත්—එසේම ණ න ම, යනතුනෙන්
මාත්‍රා අඩු කලකල්හි, ඩ, ද, ඹ, ශාඛා
වෙති — එකල්හි.

අඩ කද අඹු යනාදියෙහි

ඵ කා	බ හු ,	
සඳේ,	සඳහු,	පෙර විබත්
ස ද,	සඳෙනි,	අලර විබත්
ස දු	ස දුන්,	කම් විබත්
සඳහුවිසින්,	සදුන්විසින්,	කතු විබත්
සඳ කරණකොට,	සදුන් කරණ කොට,	කරණ විබත්
ස ද ව,	සඳහව,	සපදන් විබත්
සඳෙන්,	සඳෙනි,	අ ව දී විබත්
සදුගේ,	සදුන්ගේ,	සබද විබත්
ස දේ,	ස ද න් හි,	අ ද ර විබත්

කාලයෝ කීයන්ද? තුනක්ය. එනම්.
 'අග්‍ර කල්' ය හෙවත් පසුගිය කාලය
 'වත් මත් කල්' ය හෙවත් පවතින කාලය.
 'අනා කල්' ය හෙවත් මතු කාලය.
 කාලතුනට විවන යෙදීම කෙලෙසද?
 එනම්.

අග්‍ර කල්.

එ බුදුවර තෙම දහම් දෙසු ගේය.
 මහු තුමු දහම් අසා නිවන් දුටුවෝය.
 තෝ සිල් රැක්කෙහිය.
 තෝ පි බණ අසුවහුය.
 උඹ පෙර ගියෙහිය.

උඹලා	පෙර	ආ ව හු	ය
මම	බුදුන්	සරණගියෙමි	
අපි	බණ	ඇ සු යෙ වු	

වත්මන්කල්.

ඵබුදුවරතෙම	දූන්	දම්දෙසේ	
ඔහු	තුමු	දූන් ඵ දහම්	අසන්
තෝ	දූන්	සිල් ගනුව	
තොපි	දූන්	පින් කරවි	
උඹ	දූන්	ආ වෙහි ද	
උඹලා	දූන්	ගියහු ද	
මම	දූන්	බුදුන් වදි මි	
අපි	මල්	පු ද වු	

අනාකල්.

ඵ මෙත් බෝසත් තෙම මතු බුදු වන තෙක. උන්වහන් සේඟේ දැමි අසා සත්හු නිවන් දකින්නාහුය.

තෝ එකල්හි බණ අසන්නෙහි
 තොපි එකල්හි සටහියට පැමිනෙන්නාහු
 උඹ මතු සැපවිදින් නෙහිය
 උඹලා පවිකලාහුනම් නිරයට යන්නහුය
 මම මතු බුදුන් දකින්නෙමි.
 අපි මතු නිවන් දකින්නෙමු.
 මෙසේ සැකවින් දතයුතු.

(The Pure Singhalese sentence.)

අමිඤ්චාධි

එක් සමයෙක්හි මලු ගෙයි හිඳුවා පුණු කෙලෙඹි පත්සියයක් ගැල්ගෙන දැනවි සැරි සරමින් ගොස් සැවැත් නුවරට පැමිණ දෙවරම් වෙහෙරට නුදුරු තන්හි කඳු මුරුබැඳ පෙරවරු බත්කා පරිච්ඡායන් පිරිවර සැපතැනෙක්හි හුන්නේය

ඉක්බිති සැවැත් නුවර වැස්සේ පෙහෙව ගඳමල් ගෙන මුදුන් කෙරේ බණ අසන්ට දකුණු දොරින් නික්ම දෙවරම් වෙහෙර යෙහි — හේ ඔවුන්දැක මොහු කොයට යෙහිසි එක් මිනිසක්හු පිළිවිස හේ ලෝකයෙහි මුදුරුවන් දමුරුවන් සගුරුවන් උපන් පරිදි නොපි නොදන්නා වන්ව, මොහු මුදුන් කෙරේ බණ අසන්නට යෙහි කීය. ඔව්හට මුදුහු යන නොපුලෙන් උපන් සාමිනස් සිව් සම්පෑ සිඳ ඇට මුල්හි සිටියේය. හේ නමාගේ පරිච්ඡායන් පිරිවර ඒ පිරිස්හා වෙහෙරට ගොස් මිහුරු සරයෙන් ද මි දෙසන මුදුන්ගේ පිරිස් කෙලවර සිට බණ අසා පැවිච්චියවි වි.

පාඨ

සකල ලොක ශිවංකර නථාගත සමෂන්
සමබ්බ සච්ඤයන් වහන්සේගේ සරණ
කරණ කොට මම ජීවත් වෙමි.

උන්වහන්සේ මාගලවන පිනිස ශ්‍රීසඬු
මේ රත්නය දෙසනාකර වදලේය — උ
න් වහන්සේගේ අභවායයි පුද්ගල මහ
සංඝ රත්නය ද මාගේ පුත්‍රසන්තකය වූ
සේය — මම උන්වහන්සේගේ අවවාද
යට ගික්වුනෙමිනම් උතතමයෙන් වෙමි.
උන්වහන්සේගේ දවස කඩ කලෙන්නම්
මම ඉතා පවිකාරයෙන් වෙමි — උන්වහ
න්සේ ඇදහූ සවලා අයපවා උතුම් සව
ඨි මොක්ක සමපතනියට පත්උනෝය —

මමද එසේ අදහමින් පුවර සමපතනිය
ට පත්වන්නෙමි.

කිසිමකලක මාව දෙවියෝ නොමැති
වෝය — මාගේ සංසාර පැවැත්ම කුස
ල් අකුසල් කම් කරණ කොට ගෙන
ය — මම මේවනතුරුත් උපදිනු ලබන්
තේ ඒ කුසලා කුසල කරණ කොටගෙන
නමය — ඒ නිසා මම හැම වේලේම න
ථාගතවූ උන්වහන්සේගේම විචනයට
හැසුරුනෙමි නම් මහත් වාසනා වනන
යෙන්වෙමි.

ගනුබුහමාදී බොහෝ දෙවියෝ ලෝකයන්හි වෙසෙති — ඔවුන්ද තමතමන් කලාවු කුසල් කරණකොට එහි ද්‍රව්‍ය කම්බු පර්ද්දෙන් සුව විදිති.— නුමුත් සෝවාන්ආදී සතරමාගී සතරඵලයෙන් රුගාදී අකුසල් නොනැසුවෝනම් ඵකානනයෙන් නැවතත් මගත් දුකට පත්වෙමින් පවිකාරයෝවෙති.

එහෙයින් මම එබඳු සංසාර දුක්ඛය කට කිසිමකලක පත්නොවෙන්නට උත්සාහ කරමි — එසේම මට වාසනා වේවා.

එක	දෙක	තුන	හතර	පහ
1	2	3	4	5
ගය	හත	අට	නවය	දහය
6	7	8	9	10

ගාල්ලේ

ලංකාපකාරනම් අවිචුකන්තෝරා චේදී
අවිචුකන්තෝරා

